ახალგაზრდობამ გაგვიმართლა

თბილისი. “დინამოს” სტადიონი. 23 ოქტომბერი. მზიანი ამინდი. 14 გრადუსი. 40 000 მაყურებელი.

“დინამო” (თბილისი) - “ტორპედო” (მოსკოვი) 1:1 (1:0).

გოლები გაიტანეს – ხუციშვილი (3) (დინამო”) – 1:0, სტრელცოვი (46) (“ტორპედო”) - 1:1.

“დინამო”: ურუშაძე, ბ. სიჭინავა, ჭელიძე, რეხვიაშვილი, ცხოვრებოვი, ხართიშვილი, ილიადი, ხუციშვილი, ბარქაია, მაისურაძე, დათუნაშვილი.

“ტორპედო”: შაპოვალენკო, ანდრეიუკი, შუსტიკოვი, მარუშკო, სარაევი, ბრედნევი, ბატანოვი (ლინევი - 46), მიხაილოვი, სტრელცოვი, შჩერბაკოვი, სერგეევი.

მსაჯი ნ. კრილოვი, გვერდითი მსაჯები ლ. მოპსიკოვი და ა. ჩისტოვი (ყველა კუიბიშევი).

დუბლიორები - 2:2. გოლები გაიტანეს – საფაროვმა და ძიძიგურმა (ორივე “დინამო”), ალექსეევმა და ანტონოვმა (ორივე “ტორპედო”).

ვინ იცის, როდის ჩაეყარა საფუძველი იმ დაუწერელ ტრადიციას თბილისის “დინამოსა” და მოსკოვის “ტორპედოს” შორის, როცა მათი მატჩები საკავშირო პირველობაზე თუ თასზე “საგანგებო კატეგორიის” ნიშნით მიმდინარეობს. იქნებ, 1960 წლის თასის ფინალის შემდეგ? გაიხსენეთ ორივე გუნდის ბოლო წლების შეხვედრები, გაიხსენეთ, თუნდაც, წლევანდელი პირველი წრის მატჩი მოსკოვში... ერთი სიტყვით, თუ ეს გუნდები თამაშობენ - დიდი ფეხბურთი გარანტირებულია. მაგრამ მოხდა მაინცდამაინც ისე, რომ ამ ორი საინტერესო მეტოქის გუშინდელი მატჩი ჩატარდა მათი წამყვანი მოთამაშეების გარეშე. ნაკრებში გაწვეულია მოსკოველთა 3 უძლიერესი ფეხბურთელი, თბილისელებს კი ნაკრების წევრთა გარეშეც საკმაოდ აქვთ დანაკლისი: გუშინ მინდორზე იყო მხოლოდ 5 ჩემპიონი, დანარჩენები კი, ასე ვთქვათ, “არაჩემპიონები” იყვნენ.

და აი, ამ “არაჩემპიონებმა” ისეთი ბრძოლა შესთავაზეს წლევანდელი პირველი ადგილის კანდიდატს, ისეთი სიძლიერით და საინტერესოდ ჩაატარეს მატჩი, რომ შეგვიძლია თამამად ვთქვათ: ახალგაზრდობამ თავისი სიტყვა თქვა!

თბილისის “დინამო” გუშინ ძირითადი და სათადარიგო შემადგენლობების თავისებურ “კოკტეილს” წარმოადგენდა და, მიუხედავად ამისა, მას სავსებით ჩამოყალიბებული, მონოლითური, მთლიანი ანსამბლის სახე ჰქონდა. ტორპედოელები ჯერ კიდევ პირველ წუთზე გადაურჩნენ ნაღდ გოლს ილიადის გარღვევის შემდეგ (ბურთი ძელს მოხვდა), მაგრამ სულ მცირე ხანში ხუციშვილი პირისპირ გავიდა ტორპედოელთა კართან და შესანიშნავი დარტყმით გაიტანა გოლი, რომლის წინაშე შაპოვალენკო აბსოლუტურად უძლური იყო. 1:0!

მოგებული დებიუტი ასეთ მატჩში ბევრს ნიშნავს. ამიტომ თბილისელები თამამად ათამაშდნენ. აქტიურად, ძალიან ნაყოფიერად მოქმედებდნენ ნახევარმცველები - ხათრიშვილი და ილიადი, რომელთა მხარდაჭერას სისტემატურად გრძნობდნენ შეტევისას ფორვარდები. სახიფათოდ გადიოდნენ

ფლანგებზე ხუციშვილი და დათუნაშვილი (დასანანია მხოლოდ, რომ ჩვენმა გუნდმა ნაკლები აქცენტი გააკეთა მარცხენა ფრთაზე, სადაც დათუნაშვილი ანდრეიუკის წინააღმდეგ აკეთებდა ყველაფერს, რაც მას მოესურვებოდა). საიმედოდ იცავდა კარს ურუშაძე, მძიმე სამუშაო გადახდათ დინამოელთა სტოპერებს - ჭელიძესა და რეხვიაშვილს.

''ტორპედოს'' კართან საკმაოზე მეტი იყო სახიფათო მომენტი პირველ ტაიმშიც, მაგრამ შესვენების შემდეგ პირველი 3 წუთის განმავლობაში სტუმრები გადარჩნენ სამ მომენტს, როცა მსაჯი უკვე მზად იყო ცენტრისკენ გაეშვირა ხელი. დათუნაშვილის, მაისურაძისა და ბარქაიას გარღვევები თითქმის 100-პროცენტიან გოლს ნიშნავდა, მაგრამ ბურთი არა და არ გავიდა მეტოქის კარში, თანაც ერთხელ შაპოვალენკომ სასწაულით გადაარჩინა თავისი გუნდი...

და აი, მაშინ, როცა მეორე გოლის გატანას თითქოს მხოლოდ ''ფორმალური გაფორმება'' აკლდა, მოსკოველებმა მოიგერიეს ბურთი, გაითამაშეს მოპირდაპირე საჯარიმო მოედანზე კომბინაცია და სტრელცოვმა ზუსტი, ძლიერი დარტყმით გაათანაბრა ანგარიში - 1:1.

დარჩენილ დროში მატჩი ისევე საინტერესოდ და დაძაბულად მიმდინარეობდა, როგორც მანამდე. ''ტორპედოს|'' საქმეები მინდვრის ცენტრში მნიშვნელოვნად გამოასწორა ლინევმა, რომელმაც შეცვალა ბატანოვი. და მაინც თამაშის სადავეები უმთავრესად დინამოელებს ეპყრათ ხელთ.

რა თქმა უნდა, ჩვენს გუნდს შეეძლო მატჩის მოგება და იგი მხოლოდ ფრეს დასჯერდა, მაგრამ ბოლოსდაბოლოს გუშინდელი თამაშის მნიშვნელობა მარტო ქულა არაა. მთავარია ის, რომ მაყურებელმა ნახა მატჩი, რომელმაც მას დიდი სპორტული და ესთეტიკური კმაყოფილება მოუტანა, ხოლო ახალგაზრდობამ კი გაგვიმართლა. ეს კი ძალზე ბევრს ნიშნავს.

ბ. ქორქია.

24 ოქტომბერი, 1965 წ.

დამატებითი მონაცემები "სოვეტსკი სპორტიდან" 24.10.65